

COAC

AJAC

5

PREMI AJAC JOVES ARQUITECTES
PREMIO AJAC JÓVENES ARQUITECTOS
AJAC YOUNG ARCHITECTS PRIZE

Edita | Edita | Publisher
AGRUPACIÓ DE Joves ARQUITECTES
DE CATALUNYA (AJAC)
COL·LEGI D'ARQUITECTES DE
CATALUNYA (COAC)

JUNTA DIRECTIVA
JUNTA DIRECTIVA
BOARD OF DIRECTORS

Presidenta
Presidenta
President
Anna Ramos Sanz

Vice-president
Vicepresident
Vice President
Jordi Portal Liaño

Secretària
Secretaria
Secretary
Iris Moyés Polo

Tresorer
Tesorero
Treasurer
Jordi-Masahiro Simó Amezawa

Vocals
Vocales
Board Members
Giovanna Barbaro
Marc Binefa Vila
Ramón Bosch Agusti
Jorge García De la Cámara
Gianfranco La Cognata

**COL·LEGI D'ARQUITECTES
DE CATALUNYA (COAC)**

JUNTA DE GOVERN
JUNTA DE GOBIERNO
BOARD OF DIRECTORS

Degà | Decano | President
Jordi Ludevid i Anglada

**Vicedegà i President de
la Demarcació de Barcelona**
**Vicedecano y Presidente de
la Demarcación de Barcelona**
**Vice President and Barcelona
Branch Chairman**
Lluís Comerón i Graupera

Presidents de les Demarcacions
Presidentes de las Demarcaciones
Branch Chairpersons
Girona

Josep Riera i Micaló
Tarragona

Jordi Bergadà i Masquef
Lleida

Montserrat Giné i Macià
Ebre

Joan Josep Curto i Reverté

Secretari
Secretario
Secretary
Eduard Rodríguez i Villaescusa

Tresorer
Tesorero
Treasurer
Josep M. Gutiérrez i Noguera

Vocals
Vocales
Board Members
Ramon M. de Puig i Andreu
Ramon Sanabria i Boix
Fernando Marzá Pérez
Rosa Rull i Bertran

Directors de l'edició
Directores de la edición
Publication's director
Jorge García de la Cámara
Albert Casanovas Rancaño
Agrupació de Joves Arquitectes de
Catalunya (AJAC)

Coordinació
Coordinación
Coordination
Servei de Publicacions del COAC
Agrupació de Joves Arquitectes de
Catalunya (AJAC)

Traduccions
Traducciones
Translations
Anna Campeny
Elaine Fradley
Treedoc

Disseny gràfic
Diseño Gráfico
Graphic Design
Bisdixit
www.bisdixit.com

Fotografies
Fotografías
Photographies
Els autors

Impressió
Impresión
Printing
SYL

Publicitat
Publicidad
Publicity
Servei d'atenció a l'empresa del COAC

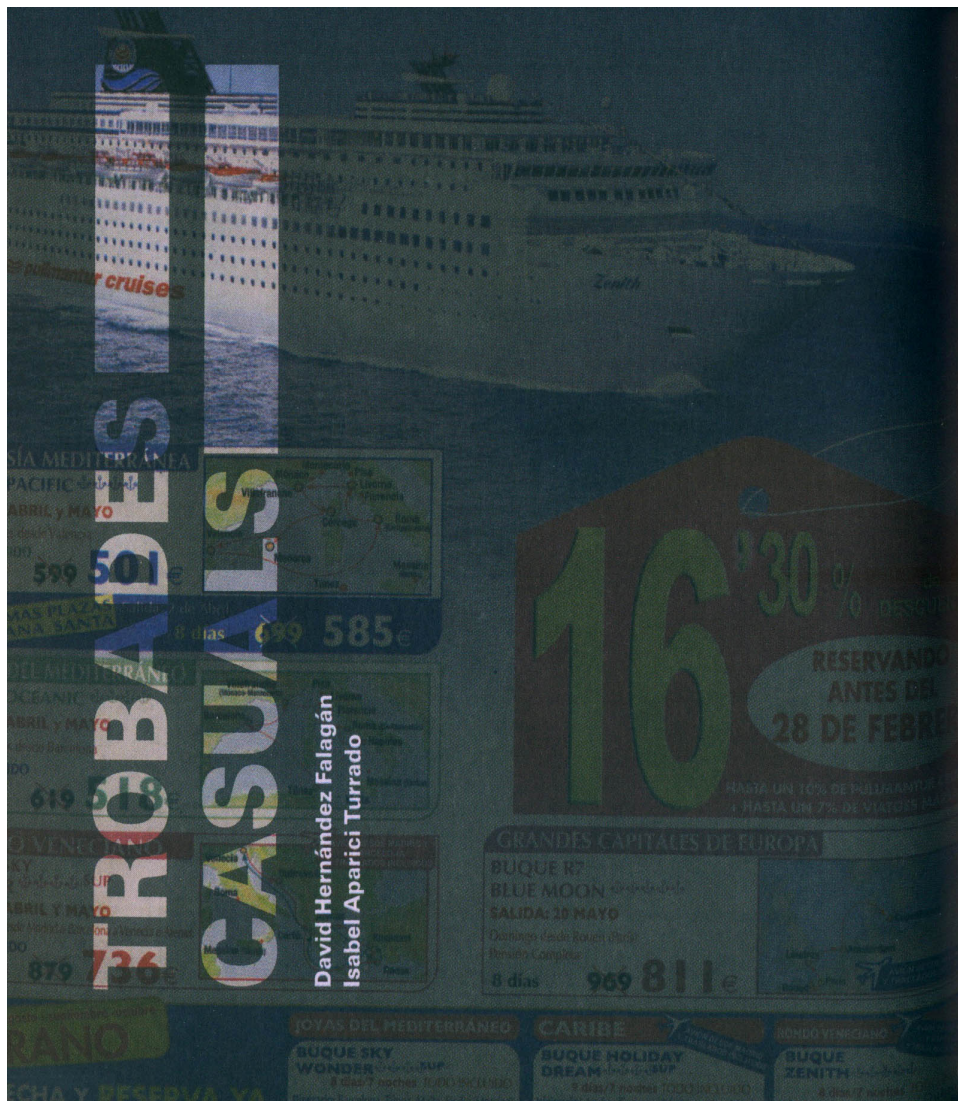
Distribució
Distribución
Distribution
BOOKS ON THE MOVE ACTAR, SL
Roca i Batlle 2
08023 Barcelona
Tel. +34 93 418 77 59
Fax +34 93 418 67 07
office@actar-d.com
www.actar-d.com

ISBN: 978-84-96842-29-8
DL: 17.034-08

© d'aquesta edició | de esta edición | of this
edition, **Col·legi d'Arquitectes de Catalunya**
Plaça Nova 5, 08002 Barcelona
Tel. +34 93 306 78 06 | www.coac.net
© dels textos, els seus autors | de los textos,
sus autores | of the texts, their authors
© de les imatges, els seus autors | de las
imágenes, sus autores | of the images,
their authors

Agraïments
Agradecimientos
Acknowledgements

A tots els membres del jurat | A todos
los miembros del jurado | To all the
jury members

Trobades casuals, un projecte multidisciplinari

Les notícies als mitjans de comunicació viuen seccionades per envans. Semblen destinades a una existència solitària sense contacte les unes amb les altres tot i que, a vegades, copsem dues crítiques que es piquen l'ullet amb complicitat o sentim un xiuxieig en girar full. Només poden dialogar en casos flagrants i així la pel·lícula *En construcció* pot saltar a les pàgines d'urbanisme i el projecte de Libeskind per a la Zona Zero ocupar pàgines de societat. Però, i la resta de notícies? Els nostres articles es proposen deixar-les lliures perquè es puguin apropar les unes a les altres sense prejudicis i enriquir-se amb la trobada casual.

Tres han estat els articles presentats: *Cirerers urbans* (sobre el creixement urbanístic de la ciutat global a propòsit d'*El jardí dels cirerers* de Txèjov), *Trepitjades sense petjada* (sobre la dicotomia

Encuentros casuales, un proyecto multidisciplinar

Las noticias en los medios de comunicación viven tabicadas en secciones. Parecen destinadas a una existencia solitaria sin contacto entre ellas aunque, en ocasiones, vemos un guiño cómplice entre dos críticas u oímos un susurro al volver la página. Sólo pueden dialogar en casos flagrantes y así la película *En construcción* puede saltar a las páginas de urbanismo y el proyecto de Libeskind para la Zona Cero ocupar páginas de sociedad. Pero ¿y el resto de noticias? Nuestros artículos se proponen dejarlas libres para que puedan acercarse unas a otras sin prejuicios y enriquecerse con su casual encuentro.

Tres han sido los artículos presentados: *Cerezales urbanos* (sobre el crecimiento urbanístico de la ciudad global a propósito de *El jardín de los cerezos* de Chéjov), *Pisadas sin*

Chance encounters, a multi-disciplinary project

In the communication media, news items are fenced off into sections. They seem destined to a solitary existence, with no contact between them, although, sometimes, we see a complicit wink between two critics and hear a murmur as we turn the page. They can only indulge in dialogue in exceptional cases, so that the film *Under Construction* can skip to the town planning pages and Libeskind's project for Ground Zero can appear on the society pages. But what about the other news? It is proposed that our articles be left free so that they can approach one another without prejudice and be enriched by their casual encounter.

Three articles were presented: *Urban Cherry Orchards* (about the growth of the global city with reference to Chekhov's *The Cherry Orchard*), *Footsteps Without Trace* (about the oblivion-

oblit-persistència a partir d'una frase de la novel·la de Roberto Bolaño *2666*) i *Col·leccionar ciutats*. Per exemplificar el nostre model de fusió d'elements, aquí us oferim l'últim.

Col·leccionar ciutats

Els diaris es comencen a farcir d'anuncis de viatges a mesura que l'any avança i el bon temps es perfila com una realitat propera i no només com un record boirós. Escapades europees per als ponts, viatges de noces al Carib, apartaments en primera línia de mar o creuers per l'Adriàtic. Aquesta darrera fórmula s'està imposant com a alternativa als circuits organitzats, amb una oferta que conjumina luxe, relax i la possibilitat de recórrer còmodament grans distàncies. Sis ciutats en set nits és la mitjana; navegació nocturna i visita diürna als ports componen el programa diari. Catorze hores a Atenes, mig dia a Tunis: el temps just per arribar-se fins al centre històric i

huella (sobre la dicotomia olvido-persistencia a partir de una frase de la novela de Roberto Bolaño *2666*) y *Coleccionar ciudades*. Para ejemplificar nuestro modelo de fusión de elementos, ofrecemos aquí este último.

Coleccionar ciudades

Los diarios comienzan a plagarse de anuncios de viajes a medida que el año avanza y el buen tiempo se perfila como una realidad cercana y no sólo como un recuerdo brumoso. Escapadas europeas para los puentes, viajes de novios al Caribe, apartamentos en primera línea de mar o cruceros por el Adriático. Esta última fórmula se está imponiendo como alternativa a los circuitos organizados, con una oferta que conjuga lujo, relax y la posibilidad de recorrer grandes distancias cómodamente. Seis ciudades en siete noches

persistence dichotomy based on a phrase in Roberto Bolaño's novel *2666*) and *Collecting Cities*. To give an example of our model for merging elements, we here offer the latter of the three.

Collecting Cities

The newspapers begin to become infested with holiday adverts as the year progresses and the fine weather shows itself to be an approaching reality and not just a vague memory. European breaks on bank holiday weekends, honeymoon trips to the Caribbean, apartments on the sea-front and cruises in the Adriatic. This last formula is imposing itself as an alternative to organised tours, offering a combination of luxury, relaxation and the opportunity to travel large distances in comfort. Six cities in seven nights is the average; night-time sailing and day-time visits to ports are the content of the daily programme. Fourteen hours in Athens, half a day in Tunis – just

deixar testimoni amb la càmera digital que hi hem estat. En aquestes condicions, ens podríem plantejar si el viatger no acaba convertit en simple reporter gràfic d'elements emblemàtics, en fetitxista de souvenirs, en col·leccionista de ciutats.

La figura del col·leccionista de metròpolis no és nova, tot i que ha mutat amb la societat tecnològica: abans de la revolució industrial els relats dels viatgers fascinaven un públic que tresorejava novetats i les completava després en la seva imaginació. Aquesta situació és la que recrea l'escriptor Italo Calvino a *Les ciutats invisibles*. Editada el 1972, aquesta obra a mig camí entre l'antologia de relats i el quadern de notes conté una breu descripció de 55 ciutats imaginàries amb nom de dona que Marco Polo ofereix al seu mecenes, Kublai Kan, emperador dels tàrtars. El monarca necessita les narracions dels seus viatgers perquè, segons ell, si no coneix els seus territoris no els

es el promedio; navegación nocturna y visita diurna a los puertos componen el programa diario. Catorce horas en Atenas, medio día en Túnez: el tiempo justo para llegarse hasta el centro histórico y dejar testimonio con la cámara digital de que se ha estado allí. En estas condiciones, cabría plantearse si el viajero no acaba convertido en mero reportero gráfico de elementos emblemáticos, en fetichista de souvenirs, en coleccionista de ciudades.

La figura del coleccionista de metròpolis no es nueva, aunque ha mutado con la sociedad tecnológica: antes de la revolución industrial los relatos de los viajeros fascinaban a un público que atesoraba novedades y las completaba luego en su imaginación. Esa situación es la que recrea el escritor Italo Calvino en *Las ciudades invisibles*. Editada en 1972, esta obra a medio camino entre la antología de relatos y el cuaderno de notas contiene una breve

enough time to get to the historic centre and use the digital camera to provide evidence that one was there. Given this state of affairs, one might wonder whether the traveller has not become simply a graphic reporter of typical elements, a souvenir fetishist, a collector of cities.

The figure of the collector of urban centres is not a new one, although it has mutated with the technological society. Before the industrial revolution, travellers' tales fascinated a public that hoarded new things and then filled them out in their imagination. This situation is what the author Italo Calvino recreates in *Invisible Cities*. Written in 1972, this work, a cross between an anthology of short stories and a notebook, contains a short description of 55 imaginary cities with a woman's name that Marco Polo offers his patron, Kublai Khan, the Tartar emperor. The monarch needs these tales from his travellers because, as he says, if his territories are unknown to

posseeix. El relat s'estableix com a font de coneixement i d'aprehensió de realitats llunyanes amb les quals, segurament, el Kan mai no tindrà contacte. Al contrari, la modernitat ha decidit que l'única manera de conèixer la realitat i d'aprehendre-la és estant-hi físicament, visitant-la.

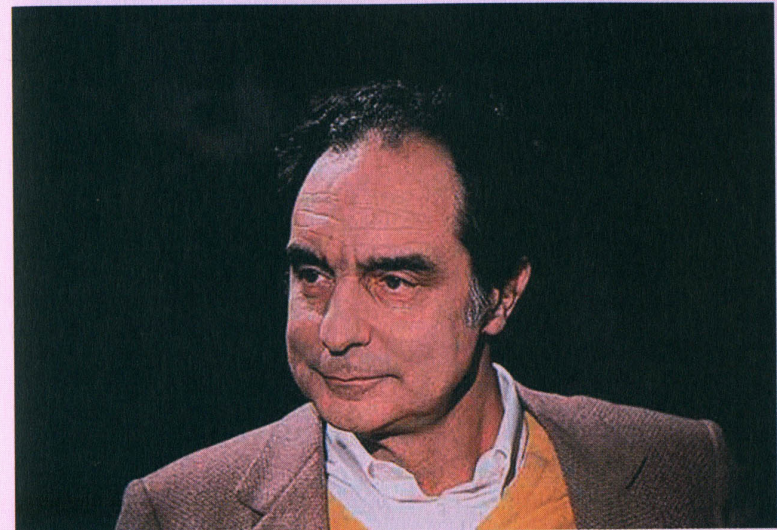
El desenvolupament de les comunicacions difumina distàncies i fronteres: apropa persones allunyades i cultures heterogènies, reuneix coneixements dispersos. Les ciutats se'ns presenten a punt per a ser capturades en un instant i els mapes ja només mostren les zones històriques, convertides en parcs temàtics per al turisme; res d'àrees residencials ni, per descomptat, de suburbis. Allò que té de particular cada lloc, els monuments, es destaquen i cuiden de manera extrema com si, en una gran sinècdocque, es pogués explicar el tot mitjançant una part. Aquests fragments suposadament representatius són un escenari simbòlic

descripción de 55 ciudades imaginarias con nombre de mujer que Marco Polo ofrece a su mecenas, Kublai Kan, emperador de los tártaros. El monarca necesita de las narraciones de sus viajeros pues, según él, si no conoce sus territorios, no los posee. El relato se establece como fuente de conocimiento y de aprehensión de realidades lejanas con las que, seguramente, el Kan no entrará en contacto. Por el contrario, la modernidad ha decidido que la única forma de conocer y de aprehender la realidad es estando físicamente en ella, visitándola.

El desarrollo de las comunicaciones difumina distancias y fronteras: acerca personas alejadas y culturas heterogéneas, reúne conocimientos dispersos. Las ciudades aparecen listas para ser capturadas en un instante y los mapas ya sólo muestran las zonas históricas, convertidas en parques temáticos para el turismo; nada de áreas residenciales ni, por

him, he does not possess them. The tale is established as a source of knowledge and of learning about far-off realities with which, undoubtedly, Khan will never come into contact. Modernity, on the other hand, has decided that the only way of knowing and learning about reality is by physically being in it, by visiting it.

The development of communications blurs distances and borders – it brings together people from far apart and from different cultures, and joins up knowledge that is spread around. Cities seem ready to be captured in an instant, and maps now only show the historic areas, converted into theme parks for tourism – nothing of residential areas or, of course, the suburbs. What is specific to each place, the monuments, are highlighted and cared for to the nth degree as if, in some great synecdoche, it were possible to explain

Italo Calvino (1923-1985)

ESTA PRIMAVERA LOS CRUCEROS ESTÁN DE MODA, RESÉVALOS YA EN MARSANS

FANTASÍA MEDITERRÁNEA
BUQUE PACIFIC
SALIDAS: ABRIL y MAYO
 Todos los Lunes desde Valencia
 TODO INCLUIDO
 8 días **599 501€**

ULTIMAS PLAZAS SEMANA SANTA
 Salidas: 2 de Abril
 8 días **699 585€**

BRISAS DEL MEDITERRÁNEO
BUQUE OCEANIC
SALIDAS: ABRIL y MAYO
 Todos los Lunes desde Barcelona
 TODO INCLUIDO
 8 días **619 518€**

16'30% de DESQUENTO
RESERVANDO ANTES DEL 28 DE FEBRERO
 HASTA UN 10% DE PULLMANTUR CRUISE
 + HASTA UN 7% DE VIATGES MARSANS

Ofertas de creuers estiuencs
 Ofertas de cruceros veraniegos
 Summer cruise offers

158

David Hernández, Isabel Aparici

de festes i manifestacions però, habitualment, no són l'escenari de la vida quotidiana dels residents. Aquests viuen existències bessones encapsulats en barris de classe mitjana o en blocs d'extraradi, transiten en cruïlles d'autopistes que formen una altra ciutat, invisible i cada vegada més uniforme arreu del món. Una urbs genèrica de la qual parla Rem Koolhaas: "és la ciutat alliberada de l'esclavatge del centre, de la camisa de força de la identitat. Té sentit d'avui i sorgeix de les reflexions de les necessitats d'avui. És la ciutat sense història (...). El seu principal atractiu és l'anòmia. El carrer ha mort". Precisament aquesta uniformització arrasadora fou un dels factors que van impulsar Calvino a emprendre *Les ciutats invisibles*, com explicà l'autor en una conferència sobre aquest volum que s'ha convertit en el millor pròleg a una obra tan inclassificable.

supuesto, de suburbios. Lo particular de cada lugar, los monumentos, se destacan y cuidan en extremo como si, en una gran sinécdoque, fuera posible explicar el todo a través de una parte. Esos fragmentos supuestamente representativos son un escenario simbólico de festejos y manifestaciones pero habitualmente no son el escenario de la vida cotidiana de los residentes. Éstos viven existencias gemelas encapsulados en barrios de clase media o en bloques de extrarradio, transitan en cruces de autopistas que forman otra ciudad, invisible y cada vez más uniforme en todas partes del mundo. Una urbe genérica de la que habla Rem Koolhaas: "es la ciudad liberada de la esclavitud del centro, de la camisa de fuerza de la identidad. Tiene sentido de hoy y surge de las reflexiones de las necesidades de hoy. Es la ciudad sin historia (...). Su principal atractivo es la anomia. La calle ha muerto".

everything via one part. These supposedly representative fragments are a symbolic stage for festivals and demonstrations, but they are not usually the stage for the residents' daily lives. They live twin existences encapsulated in middle-class districts or in suburban apartment buildings. They drive on motorway junctions that form another city, invisible and increasingly uniform throughout the world. An urban type about which Rem Koolhaas says, "it is the city liberated from the slavery of the centre, of the straitjacket of identity. It is the city with no history (...). Its main attraction is anomie. The street is dead". This overwhelming standardisation was one of the factors that drove Calvino to undertake *Invisible Cities*, the author explained in a conference about the book which has become the best foreword for such an unclassifiable work.

159

David Hernández, Isabel Aparici

Per a Calvino les ciutats es componen d'elements intangibles: disigs, signes, records, intercanvis. I són aquests els que assoleixen preeminència en aquestes urbs invisibles de les quals ens descriu Marco Polo: els encreuaments de mirades entre els desconeguts que caminen pels carrers de Cloe; la distància entre la base de la farola i els peus del penjat a Zaira; l'eterna construcció de Tecla per allunyar el començament de la destrucció. La mirada de l'autor italià rescata subtils elements invisibles que formen també la urbs. Però el caos metropolità ens allunya d'aquestes percepcions, intercanvia localitats en la nostra memòria, ofega els detalls i ens fa oblidar que les ciutats també s'imaginen. Perquè a *Les ciutats invisibles* qui menys es mou, el gran Kan que escolta i divaga al seu palau, és qui més evoluciona, atès que passa de ser un mer oient passiu a explicar a Marco Polo ciutats somiades, per si de cas el viatger les ha trobat en les seves rutes.

Precisamente esta uniformización arrasadora fue uno de los factores que impulsaron a Calvino a emprender *Las ciudades invisibles*, según explicó el autor en una conferencia sobre este volumen que se ha convertido en el mejor prólogo a tan inclasificable obra. Para Calvino las ciudades se conforman también de elementos intangibles: deseos, signos, recuerdos, intercambios. Y son éstos los que toman preeminencia en esas urbes invisibles de las que nos describe Marco Polo: los cruces de miradas entre los desconocidos que caminan por las calles de Cloe; la distancia entre la base de la farola y los pies del ahorcado en Zaira; la eterna construcción de Tecla para alejar el comienzo de la destrucción. La mirada del autor italiano rescata sutilezas invisibles que conforman también la urbe. Pero el caos metropolitano nos aleja de estas percepciones, intercambia localidades en nuestra

For Calvino, cities are also made up of intangible elements – hopes, signs, memories, exchanges. And it is these that are most prominent in these invisible towns that Marco Polo describes for us: the glances exchanged by the strangers walking the streets of Cloe; the distance between the bottom of the lamppost and the feet of the hanged man in Zaira; the never-ending building of Tecla to stave off the beginning of its destruction. The Italian author's eye salvages invisible subtleties that also form part of the metropolis. But urban chaos removes us from these perceptions, mixes up locations in our memory, drowns out the detail and causes us to forget that cities can be imagined, too. Because in *Invisible Cities*, the person who moves around least, the great Khan, who listens and wanders about his palace, is the one who evolves most, since he moves on from simple passive listening to telling Marco Polo about cities he has dreamed of

L'emperador pregunta al viatger per què no parla mai de la seva Venècia natal, i l'italià replica que en totes les seves narracions hi ha alguna cosa de la seva ciutat d'origen, element base amb el qual contrastar tot allò que es troba. Pot ser que nosaltres, turistes cosmopolites, ens estíem més col·leccionar ciutats i testimonis i amb els souvenirs construir la nostra identitat en aquest segle nòmada i provisional, on potser convisquin en un mateix diari les ofertes de creuers estiuencs amb el record a Italo Calvino vint anys després de la seva mort.

memoria, ahoga los detalles y nos hace olvidar que las ciudades también se imaginan. Porque en *Las ciudades invisibles* quien menos se mueve, el gran Kan que escucha y divaga en su palacio, es quien más evoluciona, ya que pasa de ser un mero oyente pasivo a explicarle a Marco Polo ciudades soñadas por si el viajero las ha encontrado en sus rutas. El emperador pregunta al viajero por qué no habla nunca de su Venecia natal, a lo que el italiano replica que en todas sus narraciones hay algo de su ciudad de origen, elemento base con el que contrastar todo aquello que se encuentra. Tal vez nosotros, turistas cosmopolitas, prefiramos coleccionar ciudades y testimonios y con los souvenirs construir nuestra identidad en este siglo nómada y provisional, donde puede que convivan en un mismo periódico las ofertas de cruceros veraniegos con el recuerdo a Italo Calvino a los veinte años de su fallecimiento.

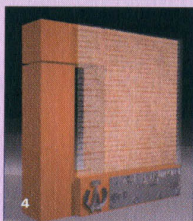
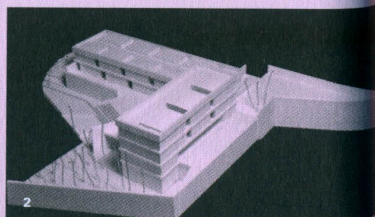
in case the explorer has come across them on his travels. The emperor asks the traveller why he never talks about his native Venice, and the Italian answers that in all his tales there is something of his home town, a basic element that he uses to compare everything he finds. Perhaps we, cosmopolitan tourists that we are, prefer to collect cities and evidence and use these souvenirs to build our identity in this nomadic, provisional century where summer cruise offers can co-exist, in the same newspaper, with the remembrance of Italo Calvino twenty years after his death.

CV

DAVID HERNÁNDEZ
ISABEL APARICI
dhi@lale@yahoo.es

1. Estandis fira Construtec, Madrid, 2004.
2. Residència 3ª edat, Salamanca, 2005.
3. Vivendes a Madrid, de la EMVS, 2006 (amb Mauricio Rodríguez Torriano).
4. Objecte escultòric per a les distincions del COAL, 2003.
5. Sol·lucions residencials de futur del CSCAE, 2004.

162

David Hernández, Isabel Aparici

David Hernández Falagán (Salamanca, 1977)

Arquitecte per l'ETSAV (2002) i màster en Laboratori de l'Habitatge del Segle XXI per la UPC (2006). Ha obtingut diversos guardons, entre els quals cal destacar segons premis al 'Concurso de diseño de pieza escultórica' del Colegio de Arquitectos de León, o en el 'Concurso de ideas para Residencia de la 3ª edad' a Salamanca. Entre la seva producció cultural destaca el comissariat de l'exposició 'Salamanca, siglo XXI. Plaza Mayor', la coordinació i el disseny de la mostra 'La vivienda obrera en la España de los años 20 y 30' o la coordinació de la investigació per a l'exposició 'Habitar el presente'. Ha publicat articles sobre urbanisme i habitatge a les revistes *Arquitectos* i *Arqscoal*. Col·labora en labors de docència en el màster Laboratori de l'Habitatge del Segle XXI.

Isabel Aparici Turrado (Barcelona, 1976)

Licenciada en Periodisme (UAB, 1998) i en Antropologia Social i Cultural (UB, 2002). Ha publicat articles i ponències sobre diversos aspectes de la cultura urbana, com ara la immigració o l'impacte social dels canvis urbanístics. Ha estat finalista del premi Districte V amb la narració *Palimpsesto Raval* (2005). Compagina la seva tasca en el món editorial amb l'escriptura. Des de 2004 publiquen la secció 'Encuentros casuales' d'*Arqscoal*, revista del Colegio Oficial de Arquitectos de León. Els seus articles vinculen l'arquitectura i l'urbanisme amb la cultura i l'actualitat.

David Hernández Falagán (Salamanca, 1977)

Arquitecto por la ETSAV (2002) y máster en Laboratorio de la Vivienda del Siglo XXI por la UPC (2006). Ha obtenido diversos galardones entre los que cabe destacar segundos premios en el 'Concurso de Diseño de Pieza Escultórica' del Colegio de Arquitectos de León, o en el 'Concurso de ideas para Residencia de la 3ª edad' en Salamanca. Entre su producción cultural destaca el comisariado de la exposición 'Salamanca, siglo XXI. Plaza Mayor', la coordinación y diseño de la muestra 'La vivienda obrera en la España de los años 20 y 30' o la coordinación de la investigación para la exposición 'Habitar el presente'. Ha publicado artículos sobre urbanismo y vivienda en las revistas *Arquitectos* y *Arqscoal*. Colabora en labores de docencia en el máster Laboratorio de la Vivienda del Siglo XXI.

Isabel Aparici Turrado (Barcelona, 1976)

Licenciada en Periodismo (UAB, 1998) y en Antropología Social y Cultural (UB, 2002). Ha publicado artículos y ponencias sobre diversos aspectos de la cultura urbana, como la inmigración o el impacto social de los cambios urbanísticos. Ha sido finalista del premio Districte V con la narración *Palimpsesto Raval* (2005). Compagina su trabajo en el mundo editorial con la escritura. Desde 2004 publican la sección 'Encuentros casuales' en *Arqscoal*, revista del Colegio Oficial de Arquitectos de León. Sus artículos vinculan la arquitectura y el urbanismo con la cultura y la actualidad.

David Hernández Falagán (Salamanca, 1977)

David Hernández Falagán obtained a degree in Architecture at the ETSAV (2002) and a master's degree in the 21st-century Housing Laboratory at the UPC (2006). He has received various prizes, including second prizes in the sculptural design competition organized by the Architects' Institute of León and the ideas competition for a home for the elderly in Salamanca. His cultural projects include the exhibition 'Salamanca, 21st century, Plaza Mayor', the coordination and design of the exhibition 'Worker Housing in Spain in the 1920s and '30s' and the coordination of research for the exhibition 'Dwelling in the Present'. He has published articles on town planning and housing in *Arquitectos* and *Arqscoal* magazines and is involved in teaching on the master's degree course 21st-century Housing Laboratory

Isabel Aparici Turrado (Barcelona, 1976)

Isabel Aparici Turrado has degrees in Journalism (UAB, 1998) and Social and Cultural Anthropology (UB, 2002). She has published articles and papers on various aspects of urban culture, such as immigration and the social impact of urbanistic change. She was runner-up in the Districte V literary competition with the short story *Palimpsesto Raval* (Raval Palimpsest, 2005). She combines work in publishing with her own writing. Since 2004 they have published the section 'Encuentros casuales' (Chance encounters) in *Arqscoal*, the magazine of the Architects' Institute of León. Their articles link architecture and urbanism with culture and current affairs.

163

David Hernández, Isabel Aparici